

sen, som vi selvfølgelig har krav på skal fungere fuldt og helt.

Det er altså sådan, at heller ikke Dansk Folkeparti kan smyge sig udenom, at der er nogle prioriteringer, der skal foretages, og regeringens prioritering er i alle tilfælde, at de kvinder, der får konstateret brystkræft, skal kunne komme til behandling så hurtigt som overhovedet muligt inden for forsvarlige tidsrammer, som Sundhedsstyrelsen og sygehusvæsenet kan stå inde for. Det er lige så fundamentalt.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg skal bare afslutningsvis sige, at Dansk Folkeparti naturligvis ønsker at medvirke til at finde den rigtige prioritering og også ønsker at medvirke til at finde en finansiering af det forslag, vi har været med til at vedtage, og vi ser selvfølgelig frem til de diskussioner, vi får med regeringen i den henseende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 108

2) Til økonomiministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvorledes kan regeringen begrunde sit ønske om at afskaffe den danske krone og indføre euroen i Danmark med hensynet til beskæftigelsen, når vi i Danmark faktisk klarer os væsentligt bedre på dette område, end man gør i euroområdet?«

Skriftlig begrundelse

En af statsministerens og regeringens tre begrundelser for at afskaffe den danske krone og i stedet indføre EU's fællesvaluta, euroen, er – ifølge regeringens trontale – hensynet til »beskæftigelsen og danske arbejdspladser«.

Imidlertid fremgår det af Økonomiministeriets Økonomisk Oversigt august 1999 (side 149), at arbejdsløsheden i de 11 eurolande i gennemsnit vil ligge på 10,4 pct. i år (1999), mens den danske ledighed opgjort efter samme EU-retningslinjer er helt nede på 4,4 pct. – altså klart under det halve.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren holdt jo en på mange måder udmærket åbningstale, men da man kom til af-

snittet om euroen og afskaffelse af den danske krone, hvor statsministeren havde tre begrundelser, så var der én, der især var mærkelig for dem, der følger lidt med, og det var begrundelsen om hensynet til danske arbejdspladser og hensynet til beskæftigelsen, for ifølge regeringens og Økonomiministeriets egne tal bliver arbejdsløsheden i Danmark i år af størrelsesordenen 4½ pct., medens arbejdsløsheden i euroområdet, de 11 lande, som allerede har fællesmønten, er oppe på 10½ pct., og det afføder naturligvis spørgsmålet: Hvorfor i alverden skal vi tilslutte os et område med så stor arbejdsløshed, og hvordan kan statsministeren på baggrund af den faktiske situation bruge det som en begrundelse?

Økonomiministeren (Poul Nyrup Rasmussen, fg.):

Det er ikke første gang, hr. Frank Dahlgaard spørger om samme sag, men det skal nu ikke forhindre os i at svare.

For mig er det meget enkelt. En af de vigtigste årsager til, at jeg tror, det er bedst for det danske samfund at sige ja til euroen, er, at det vil beskytte vores land og sikre, at vores land kan leve i en tryk international ramme, som ikke kommer ud for valutaspekulation og pres, der vil ramme danske arbejdspladser. Af hensyn til trygheden og sikkerheden for vores lands fremtid og dermed danske virksomheders konkurrenceevne er det vigtigt, at vi siger ja til euroen.

Er det teori, jeg taler om her? Nej, det er det virkelige ikke. Så sent som sidste år, i 1998, så vi den internationale spekulation – finanskapitalen, som jo er voldsom og stærk, hvis den først kaster sig over valutaer – strejfe Europa. Vi så, at Portugal, Italien, Spanien og andre gik fri, men Danmark måtte jo ned og have fat for at beskytte vores valuta.

Så det handler om tryghed, sikkerhed og konkurrenceevne og dermed danske arbejdspladser.

Frank Dahlgaard (UP):

Det, statsministeren siger i sit svar, er jo den første begrundelse. Statsministerens første af tre begrundelser for at afskaffe kronen og indføre fællesmønten var jo en valutakrise, og dér har statsministeren selvfølgelig en pointe: En lille valuta er, selv om den er stærk, mere udsat for de store spekulative bevægelser end en stor valuta, selv om denne måske er lidt rådden i kan-